

[Rahbæk Møller]

ver, de fleste af dem fra andre ministeriers områder, og det er jo ikke i sig selv overraskende. At en energiminister beskæftiger sig med energipolitik, er jo ikke noget nyt, det havde vi altså også forventet. Det er ikke det samme som at inddrage energipolitikken i industripolitikken, som det her forslag går ud på.

Men jeg forstod på ministeren, at der var nogle initiativer undervejs, f.eks. ville der komme det dér miljøteknologiske udviklingsprogram mellem Industriministeriet og Miljøministeriet. Det glæder vi os til at se, det har vi jo ønsket i flere år. Og som Kristeligt Folkeparti sagde, er bolden nu på regeringens bord, vi må se, hvad der kommer, og jeg håber, at det bliver godt.

Jeg vil dog godt føje én ting til. Man har nu mødt den her utrolige tilslutning. En enkelt ordfører karakteriserede nærmest forslaget som en banalitet, mens hr. Kofod-Svendsen fra Kristeligt Folkeparti sagde, det var ambitiøst. Hvis det var en banalitet, så burde det, hver gang vi hører en konservativ eller Venstrepolitiker stå i en erhvervsorganisation og tale industripolitik, indgå, at regeringen fører ren målrettet industripolitik, der sigter på at indarbejde miljøhensyn og energihensyn osv. Den slags taler har jeg ikke hørt ret mange af. Jeg er jævnligt ude og diskutere erhvervs politik med borgerlige ordførere, men så trivielt er det altså ikke, og så meget er hensynet ikke søvet ind i industripolitikken, at det er en selvfølge, at den slags taler bliver holdt; de holdes stort set ikke.

Om de enkelte ordførertaler skal jeg i øvrigt sige tak til hr. Svend Andersen endnu en gang. Hvad angår udviklingskontrakter, er det rigtigt nok, de fandtes jo og er blevet brugt i adskillige år. De fandtes, indtil de blev fjernet her ved finanslovens ikrafttræden. Vi foreslår en udvidet brug af dem, og vi foreslår, at der sker en omprioritering, ikke på bekostning af et teknologisk servicenet, det tror jeg ville være forkert, men der var andre teknologiudviklingskonti, hvor man kunne forestille sig en højere andel brugt netop på at udvikle kontrakter.

Ligeledes var der – og det er der vist nok stadig væk – penge til samarbejdsprojekter. Jeg tror, det er en bedre idé at udforme udviklingskontrakter som et samarbejdsprojekt end bare at give penge til samarbejde. Det er somme tider bedre at lade folk samle sig om en opgave end bare sige: I får et tilskud, hvis I samarbejder. Det er noget af filosofien bag det.

Jeg noterede, at hr. Svend Heiselberg sagde, at det er det rene pjat; han afveg derved lidt fra de andre regeringspartiers ordførere, men det er ikke usædvanligt, at Venstre gør det.

Fru Ingrid Kjældgaard udtalte sig for en fri markedsøkonomi. Vi skal væk fra bureaukratisk økonomi, dvs. væk fra enhver form for industripolitik. Jeg synes, vi ved lejlighed burde sende fru Ingrid Kjældgaard til Japan, for at hun kunne overbevise dem om værdien af, at staten overhovedet ikke på nogen måde forsøger at blande sig i erhvervsudviklingen, men at man alene overlader det til privat industri. Det kunne være, de troede på hende, og så ville vores konkurrencesituation over for Japan blive kraftigt styrket.

Fru Elisabeth Arnold hæftede sig ved en bemærkning i arbejdsmiljøpunktet og sagde, at hun regnede med, at vi godt vidste, hvad hun mente. Det tror jeg såmænd også vi gør. Men jeg vil da godt føje til, at jeg også troede, at fru Elisabeth Arnold forstod, hvad vi mener. Det er altså ikke vores plan, at vi nu skal have rigtig mange arbejdsmiljøulykker, og så vil vi gå hen og reparere på dem.

Jeg vil godt føje til, at jeg synes, fru Elisabeth Arnold gør det lidt for enkelt. Det er, tror jeg nok, en etableret kendsgerning, at vi her i landet er nået rimelig langt på miljøområdet, men ikke så langt på arbejdsmiljøområdet, og det er ikke kun, fordi det er svært at konstatere, det har noget at gøre med, at landet har satset bedre og har haft en mere hensigtsmæssig styring af de ting dér. Der kan gøres mere.

Afslutningsvis skal jeg sige mange tak til hr. Kofod-Svendsen for den positive behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.